

آخرین وصایای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی حوزه علمیه خراسان، چهل و هفتمین نامه از بخش نامه های نهج البلاغه، وصیتی از مولا علی علیه السلام را در خود جای داده که در کوتاه ترین عبارات و کمترین جملات، تمام آنچه را باید در نظر داشت و مواظب بود بیان فرموده و برای همیشه ما را پند داده است؛ بخش اصلی این نامه ارزشمند به شرح زیر است:

«سفارش می کنم شما را؛

1. به ترس از خدا؛

2. و اینکه، به دنیاپرستی روی نگردانید، گرچه به سراغ شما آید؛

3. و بر آنچه از دنیا از دست می دهید اندوهناک م باشید؛

4. حق را بگوید و برای پاداش الهی عمل کنید؛

5. دشمن ستمگر و یاور ستمدیده باشید؛

6. و نظم در امور زندگی؛

7. و ایجاد آشتی در میانتان؛ زیرا من از جدّ شما رسول خدا(ص) شنیدم که می فرمود: اصلاح دادن بین مردم از نماز و روزه یک سال برتر است؛

8. خدا را! خدا را! دربارہ یتیمان؛ نکند آنان گاهی سیر و گاه گرسنه بمانند و حقوقشان ضایع گردد؛

9. خدا را! خدا را! دربارہ همسایگانتان؛ حقوقشان را رعایت کنید که وصیت پیامبر شماست، همواره به خوش رفتاری به همسایگان سفارش می کرد تا آنجا که ما

گمان بردیم برای آنان ارثی معین خواهد کرد؛

10. خدا را! خدا را! دربارہ قرآن، مبادا دیگران در عمل کردن به دستورهایش از شما پیشی گیرند؛

11. خدا را! خدا را! دربارہ نماز چرا کہ ستون دین شماست؛

12. خدا را! خدا را! دربارہ خانه خدا، تا هستید آن را خالی مگذارید؛ زیرا اگر کعبه خلوت شود، مهلت داده نمی شوید؛

13. خدا را! خدا را! دربارہ جهاد، با اموال و جان ها و زبان های خویش در راه خدا؛

14. بر شما باد به پیوستن با یکدیگر، و بخشش همدیگر، مبادا از هم روی گردانید، و پیوند دوستی را از بین ببرید.

15. امر به معروف و نهی از منکر را ترک نکنید که بدهای شما بر شما مسلط می گردند، آن گاه هر چه خدا را بخوانید جواب ندهد...».

منبع: نهج البلاغه، نامه 47، با استفاده از ترجمه مرحوم دشتی

آدرس صفحه :